

Torek, 13. junij 2006

14. meni, da neupoštevanje mednarodnega prava v napovedani „vojni proti terorističnemu nasilju“ hudo spodkopava verodostojnost in moč v boju proti terorizmu;
 15. poziva EU, naj ima na srečanju na vrhu med EU in ZDA enoten pristop in naj vzpostavi skupno akcijo za poziv vladi ZDA, da zapre zapor v zalivu Guantanamo in deluje v skladu z mednarodnim pravom glede ravnanja z zaporniki;
 16. po nasvetu delegacije poslancev Evropskega parlamenta, ki je pred kratkim obiskala Guantanamo, predlaga, naj se v Guantanamo pošlje delegacijo ad hoc, ko se bo Parlamentu to zdelo potrebno in ustrezno;
 17. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, visokemu predstavniku za Skupno zunanjo in varnostno politiko, parlamentom držav članic, generalnemu sekretarju Združenih narodov, generalnemu sekretarju in predsedniku parlamentarne skupščine Sveta Evrope ter predsedniku in kongresu Združenih držav Amerike.
-

P6_TA(2006)0255**Odločitve Odbora za peticije (2004-2005)****Resolucija Evropskega parlamenta o odločitvah Odbora za peticije v parlamentarnem letu marec 2004 — december 2005 (2005/2135(INI))***Evropski parlament,*

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o odločitvah Odbora za peticije,
 - ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma iz aprila 1989 o okrepitvi pravice do peticije ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju členov 21 in 194 Pogodbe ES,
 - ob upoštevanju členov 45 in 192(6) svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za peticije (A6-0178/2006),
- A. ker je pravica do peticije temeljna pravica, ki je neločljivo povezana z državljanstvom Evropske unije,
 - B. ker je pravica do peticije od leta 1992 zapisana v Pogodbi ES in jo potrjujeta člen 44 Listine o temeljnih pravicah Evropske unije in člen 191 Poslovnika Evropskega parlamenta,
 - C. ker so Parlament, Svet in Komisija uradno potrdili to pravico in zagotovili njeno spoštovanje v vseh institucijah,
 - D. ker je izvajanje te pravice pomembno zlasti za državljane, vendar tudi za evropske institucije, saj jim omogoča neposreden vir informacij o vprašanih in težavah, s katerimi se pri uporabi zakonodaje EU srečujejo državljani,
 - E. ker so peticije sredstvo, s katerim lahko Parlament izboljša politični nadzor nad delom EU ter nad prenosom in izvajanjem politik EU s strani evropskih, nacionalnih, regionalnih in lokalnih oblasti,

⁽¹⁾ UL C 120, 12.4.1989, str. 90.

Torek, 13. junij 2006

- F. ker so po širitvi Evropske unije maja 2004 državljani desetih novih držav članic pridobili pravico do naslavljanja peticij na Evropski parlament v svojem jeziku in je bil potreben velik logistični napor, da se jim zagotovi izvrševanje te pravice,
- G. ker je treba neprestano zagotavljati, da so državljani EU ustrezno obveščeni o svoji legitimni pravici do naslavljanja peticij na Parlament o vprašanjih, ki zadevajo področja delovanja Evropske unije,
- H. ker je skoraj tretjina peticij, naslovljenih na Parlament, označenih za nesprejemljive, kar je delno posledica nezadostnih informacij o različnih pristojnostih Parlamenta, Evropskega varuha človekovih pravic in Evropskega sodišča za človekove pravice ter o različnih pravnih sredstvih, ki so na voljo,
- I. ker je Parlament izboljšal postopek obravnave peticij, da bi bil ta učinkovitejši in preglednejši, vendar ugotavlja, da bi se lahko izboljšalo vključevanje in poenotenje upravnih struktur, pristojnih za peticije, in še zlasti nadaljnje zagotavljanje uravnoteženo in pravično obravnavanje vlagateljev peticij kot tudi zagotavljanje zaupnosti v postopku, kadar vlagatelji peticij to zahtevajo,
- J. ker sodelovanje med Parlamentom, Varuhom človekovih pravic in Komisijo ostaja pogoj, ko gre za obravnavo vprašanj, ki jih s peticijami in pritožbami sprožijo državljani, in ker bi s poenostavljanjem postopkov med temi tremi organi ti postali še učinkovitejši, zlasti z združevanjem obravnav peticij in pritožb, ki so vložene o isti zadevi,
- K. ker ima po členu 230 Pogodbe ES Parlament pravico, da se obrne na Sodišče Evropskih skupnosti pod enakimi pogoji kot Svet in Komisija, in ima zato na voljo tako pravna kot politična sredstva za učinkovitejši odgovor na legitimna vprašanja državljanov;
- L. ker je Parlament kljub vsemu vedno spodbujal lojalno sodelovanje, predvsem s Komisijo kot varuhom pogodb, kot učinkovito sredstvo za odpravo težav, zaradi katerih se državljani na Parlament obračajo za pomoč,
- M. ker v skladu z Okvirnim sporazumom o odnosih med Evropskim parlamentom in Komisijo z dne 26. maja 2005⁽¹⁾ Komisija ne objavi nobene zakonodajne ali pomembne pobude oziroma nobenega pomembnega sklepa, preden o tem v pisni obliki ne obvesti Evropskega parlamenta,
- N. ker morajo države članice in Svet državljanom EU posebej zagotoviti, da se evropska zakonodaja spoštuje in da jo nacionalne, regionalne in lokalne oblasti kot tudi njim podrejene institucije ustrezno izvajajo,
- O. ker je treba ugotoviti, da državljani EU seveda niso zadovoljni z rezultati vseh vloženih peticij, ki so bile označene za sprejemljive in obravnavane, vendar razumno razmerje peticij vendarle prispeva k rešitvi določenih težav ali izpostavlja določene bojazni, ki utegnejo kasneje Parlamentu služiti pri pogajanju o novi zakonodaji Skupnosti,
1. potrjuje ključno vlogo Odbora za peticije pri vzpostavitvi stika z državljani EU in krepitvi demokratične legitimnosti in odgovornosti pri postopkih odločanja v EU v očeh evropske javnosti;
 2. opozarja, da evropske institucije s pomočjo peticij postanejo pozorne na to, kaj posamezni državljani pričakujejo od politik EU in v kakšnem obsegu se ta pričakovanja uresničijo;
 3. meni, da je Odbor za peticije pomemben forum, kjer lahko državljani izražajo mnenja o evropskem pravu in politikah, s čimer prispevajo k večjemu demokratičnemu nadzoru nad zakonodajo Skupnosti in njenim izvajanjem na ravni EU ter na nacionalni, regionalni in lokalni ravni;

(¹) UL C 117 E, 18.5.2006, str. 123.

Torek, 13. junij 2006

4. poudarja, da postopek vlaganja peticij Parlamentu omogoča, da oceni in po potrebi ukrepa pri reševanju dvoumnosti političnih ciljev EU, reševanju vrzeli ali nepravilnem izvajanju zakonodaje Skupnosti v državah članicah;
5. poudarja stališče, da je postopek vlaganja peticij načeloma namenjen državljanom EU, ki nimajo druge možnosti, da spodbudijo ukrepanje Evropskega parlamenta; spominja, da lahko poslanci Parlamenta izkoristijo to pravico v skladu s Poslovníkom Parlamenta, vendar opozarja, da imajo na razpolago druge parlamentarne postopke;
6. poudarja pomembno vlogo Komisije pri zagotavljanju predhodnih analiz peticij, kar Odboru pomaga pri iskanju ustrezne rešitve za bojzani in težave, s katerimi se v vsakodnevnem življenju srečujejo državljani;
7. poudarja, da je poglobljeno sodelovanje med Parlamentom, Varuhom človekovih pravic in Komisijo koristno za obe strani pri izpolnjevanju skupnih ciljev, to je izboljšanje evropske uprave kot tudi kakovosti zakonodaje, ki bi bila državljanom bližja; poudarja, da je treba vzpostaviti skupna pravila ravnanja za vse institucije Skupnosti, ki bodo v skladu s kodeksom dobrega ravnanja javnih uslužbencev, ki ga je sestavil Evropski varuh človekovih pravic in odobril Evropski parlament;
8. izraža zaskrbljenost in začudenje glede dejstva, da 22. letno poročilo Komisije o nadzoru nad izvajanjem zakonodaje Skupnosti (2004) (KOM(2005)0570) ne priznava pomembne vloge postopkov vlaganja peticij, ki jo imajo ti pri ugotavljanju kršitev, saj se glavno besedilo ne sklicuje na peticije, temveč so omenjene le v tabeli Priloge 1;
9. meni, da bi Komisija morala sporočiti odločitve o uvedbi postopkov o ugotavljanju kršitev pred vročitvijo formalnega opomina, predvsem ko je bila na Parlament vložena peticija v zvezi s tem vprašanjem;
10. priporoča, naj se vsakič, ko državljani naslovijo peticijo z isto vsebino na Parlament in pritožbo na Komisijo, pri obravnavi te teme oba postopka ustrezno uskladi, saj je pravica do peticije temeljna pravica, zagotovljena v Pogodbi, in ker Parlament nudi pregleden okvir za razprave, kar je pogoj za večjo odprtost in javno odgovornost;
11. izraža vse večjo zaskrbljenost nad neutemeljenim in pretiranim časovnim razponom Komisije, ki pogosto traja tudi več let, pri obravnavi in zaključevanju postopkov za odkrivanje kršitev po tem, ko jih vendarle sproži, in izraža nezadovoljstvo, da države članice odločitev Sodišča pogostokrat ne upoštevajo; meni, da to ogroža verodostojnost oblikovanja in doslednega izvajanja zakonodaje ES ter povzroča nezaupanje v cilje EU;
12. nadalje opozarja na pomen hitre izvršitve sodb Sodišča Evropskih skupnosti v postopkih ugotavljanja kršitev v državah članicah; pozdravlja bolj ostro politiko glede vlaganja tožb zoper države članice pred Sodiščem Evropskih skupnosti, da se naloži plačilo pavšalnih zneskov in denarnih kazni, ki jo je uvedla Komisija decembra 2005; meni, da je treba to politiko aktivno izvajati, da se zagotovi avtoriteto EU in da se izpolni legitimna pričakovanja evropskih državljanov;
13. meni, da bi morali pristojni parlamentarni odbori nadalje proučiti te nesprejemljive razmere in pripraviti priporočila o jasnejši vključenosti Parlamenta v postopke za ugotavljanje kršitev in o učinkovitejših pravnih sredstvih, ki so na voljo državljanom;
14. poudarja pomen informacijskih kampanj, ki jih vodijo države, da bi omogočile državljanom boljše poznavanje zakonodaje Skupnosti, njenih politik in ciljev; meni, da bi se s takimi kampanjami lahko zmanjšalo število neutemeljenih peticij in pritožb in hkrati izboljšala sposobnost Parlamenta in Komisije za zagotavljanje pravnega izvajanja zakonodaje in politik EU v sodelovanju z državami članicami;

Torek, 13. junij 2006

15. opozarja na ključno vlogo, ki jo imajo države članice pri pravilnem izvrševanju zakonodaje ES in pri povečevanju pomena, ki ga EU ima pri državljanih; poudarja potrebo po bolj usklajenem sodelovanju predstavnikov držav članic in njihovih parlamentov v razpravah Odbora za peticije;
16. spodbuja misije za ugotavljanje dejstev v skladu s členom 192 Poslovnika, ki se jih z jasno določenimi cilji in nameni pošlje v različne države članice EU, da bi preučile vprašanja vlagateljev peticij, in še naprej podpira te misije, saj omogočajo jasnejšo sliko pogosto zapletenih vprašanj na mestu samem in prispevajo k dvigu ozaveščenosti pristojnih oblasti, kar spodbuja iskanje učinkovitih in pragmatičnih rešitev, ki so v interesu državljanov;
17. poziva, naj se potrjena poročila misij predložijo v vednost predsedstvu Parlamenta, in kjer je to potrebno, ostalim pristojnim odborom;
18. poudarja, da je pogosto potrebno tesnejše sodelovanje Sveta kot institucije pri dejavnostih Odbora za peticije, in spodbuja sodelovanje Sveta pri zasedanjih Odbora na ustrezni stopnji, kot to navaja Medinstitucionalni sporazum o boljši pripravi zakonodaje, ki so ga 16. decembra 2003 sprejeli Svet, Evropski parlament in Komisija⁽¹⁾;
19. znova opozarja na predlog, na podlagi katerega naj bi Svet imenoval visokega uradnika za koordinacijo vprašanj, povezanih s peticijami, saj se lahko veliko peticij dotika občutljivih političnih vprašanj v zvezi s prenosom zakonodaje Skupnosti in ciljev EU v državah članicah;
20. ugotavlja, da se v prvem letu po širitvi EU na 25 držav članic število prejetih peticij ni bistveno spremenilo, kar je v nasprotju s prvotnimi pričakovanji; vendar je neizbežno, da bodo državljani novih držav članic čedalje bolj uporabljali svojo pravico do peticije, ko bodo seznanjeni s postopkom vlaganja peticij;
21. poziva, naj Parlament sprejme ukrepe tako na ravni EU kot nacionalni ravni, da se bodo državljani EU zavedali svojih pravic do naslavljanja peticij na Parlament v skladu s členom 194 Pogodbe o vprašanjih, ki sodijo na področje delovanja Evropske unije ter državljane neposredno zadevajo, in da se bodo državljani zavedali, da se v skladu s členom 195 Pogodbe Varuhu človekovih pravic lahko pritožijo le nad domnevnimi nepravilnostmi znotraj institucij in organov Evropske unije;
22. priznava in pozdravlja ukrepe za okrepitev sekretariata Odbora, da se zadosti potrebi po jezikovnem, pravnem in političnem znanju, ter poudarja, da je treba nadaljevati s tem postopkom, kar bi prispevalo h krajšemu odzivnemu času, učinkovitejšim preiskavam in enaki dostopnosti storitev vsem državljanom EU; vendar obžaluje stalno pomanjkanje osebja v sekretariatu Odbora glede na vedno večje število peticij, ki prihaja iz novih držav članic;
23. poziva konferenco predsednikov, naj ob primernem času razmisli o znatnem povečanju članstva Odbora za peticije na 50 članov, da se zagotovi, da so evropski državljani v Odboru deležni boljšega razumevanja svojega primera in da se torej omogoči Parlamentu, da se boljše odzove na pričakovanja vlagateljev peticij;
24. pozdravlja novo programsko opremo za peticije, ki je bila uvedena julija 2005 in deluje tako kot baza podatkov kot tudi orodje za upravljanje ter nudi informacije o poteku peticij; in poudarja, da je program e-peticije dostopen članom Odbora, njihovim asistentom in uradnikom političnih skupin ter da je cilj programa nadalje okrepiti preglednost in učinkovitost dela Odbora;
25. ugotavlja, da lahko Parlament v skladu s členom 230 Pogodbe primere kršitev Pogodbe ali katerega koli zakona, vezanega na njeno uporabo, predloži Sodišču;
26. poudarja legitimno upravičenje Parlamenta, da če je to potrebno, uporabi svoje pristojnosti, da se konča resna kršitev prava Skupnosti, ki se je pokazala med preiskovanjem peticije;

(¹) UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

Torek, 13. junij 2006

27. opozarja, da Evropski parlament od leta 1998 poziva k reviziji Medinstitucionalnega sporazuma iz leta 1989; ponavlja svoj poziv Svetu in Komisiji, naj revidirata Medinstitucionalni sporazum iz leta 1989, da se zagotovijo učinkovitejša pravna sredstva in določi jasnejši in doslednejši okvir nujnega sodelovanja med institucijami na tem področju;
 28. poziva pristojni odbor, naj v tesnem sodelovanju z Odborom za peticije izvede revizijo veljavnih pravil za postopek vlaganja peticij, da bi bolj upoštevali sedanjo najboljšo prakso in okrepili postopke, povezane z varovanjem podatkov in zaupnostjo, ne da bi pri tem ogrozili ustrezno preglednost postopka za vlaganje peticij;
 29. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo in poročilo Odbora za peticije posreduje Svetu, Komisiji, Evropskemu varuhu človekovih pravic, vladam in parlamentom držav članic in njihovim odborom za peticije ter varuhom človekovih pravic oziroma podobnim pristojnim organom.
-